

ROMÂNIA
TRIBUNALUL TIMIȘ
P-TA ȚEPEȘ VODA NR. 2
TIMIȘOARA
SECȚIA I-A CIVILĂ

Destinatar:
GROZESCU IOAN
GHIRODA, DUNAREA, nr. 160, județul
TIMIȘ

DOSARUL NR. 7424/30/2016

Materia: Litigii de muncă

Stadiul procesual al dosarului: Fond

Obiectul dosarului: contestație decizie de sancționare

Complet: nc15-pi

COMUNICARE HOTARÂRE CIVILĂ

NR. 1310/2017 DIN DATA DE 04 Octombrie 2017

Stimată doamnă/Stimate domn,

vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 1310/2017, pronunțată la data de 04 Octombrie 2017, de către TRIBUNALUL TIMIȘ SECȚIA I-A CIVILĂ.

Notă: Pentru a vizualiza unele documente din dosar, accesați www.curteapeltimisoara.ro secțiunea Dosare și folosiți parola: 2269abeb. Aveți obligația de a nu divulga parola altor persoane.

PREȘEDINTE TRIBUNALUL TIMIȘ
(stampila)

Ștefian

R.R. 12.10.2017 14:12:01

Dosar nr: 7424/30/2016

Cod ECLI ECLI:RO:TBTIM:2017:010.001310

ROMÂNIA
TRIBUNALUL TIMIȘ
SECȚIA CIVILĂ
Dosar nr. 7424/30/2016
SENTINȚA CIVILĂ 1310/PI
Ședința publică din 4 octombrie 2017
Completul compus din:
PREȘEDINTE : LUCIAN VERDEȘ
ASISTENȚI JUDICIARI: GHERBAN NICOLAE
ILINCA SILVIU

GREFIER : RAMONA RUȘETIU

Pe rol se afla judecarea acțiunii civile formulate de reclamantul GROZESCU IOAN împotriva pârâtului INSTITUTUL NAȚIONAL DE CERCETARE DEZVOLTARE PENTRU ELECTROCHIMIE ȘI MATERIE CONDENSATĂ TIMIȘOARA, având ca obiect contestarea decizie de sancționare disciplinară.

La apelul nominal, făcut în ședința publică, se prezintă reclamantul asistat de avocat Lanevschi Voichita Carmen, pentru parat, avocat Juhasz Anton.

Procedura completa.

După deschiderea dezbaterilor s-a făcut referatul cauzei de către greșierul de ședința, după care:

Instanța pune în discuția părților excepțiile de prematuritate a aplicării sancțiunii disciplinare și de nulitate a absolută a deciziei de sancționare, invocate de către reclamant.

Reprezentanta reclamantului învederează instanței ca susține excepția prematurității deciziei de sancționare și excepția nulității deciziei de sancționare; menționează că a sesizat Consiliul de Etică, precizând ca reaua credință este evidentă; depune două dovezi de achitare a onorariului avocațial, solicitând acordarea cheltuielilor de judecată.

Reprezentantul paratului pune concluzii de respingere a ambelor excepții și depune dovada onorariului avocațial.

Instanța rămâne în pronunțare pe cele două excepții.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra excepțiilor de prematuritate a aplicării sancțiunii disciplinare și de nulitate a deciziei de sancționare, constată că reclamantul a invocat în susținerea acestora următoarele.

Prin acțiunea înregistrată la aceasta instanța sub nr. 7424/30/2016, la data de 21.10.2016, reclamantul Grozescu Ioan a chemat în judecată pârâtul INSTITUTUL NAȚIONAL DE CERCETARE-DEZVOLTARE PENTRU ELECTROCHIMIE SI MATERIE CONDENSATA TIMIȘOARA, solicitând ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună: anularea Deciziei nr. 1098/05.09.2016 a Institutului Național de Cercetare - Dezvoltare pentru Electrochimie și Materia Condensată Timișoara, prin care reclamantul a fost sancționat cu avertisment scris, ca fiind netemeinic și nelegal, cu cheltuieli de judecată.

Pe cale de excepție a invocat prematuritatea emiterii Deciziei de sancționare nr. 1098/05.09.2016, cu încălcarea disp. art. 11 alin.5, 6 din Legea nr. 206/2004, nulitatea

absoluta a Deciziei de sancționare nr.1098/05.09.2016, prin nerespectarea disp. art. 11 alin. 1 din Legea nr.206/2004, art. 88 alin. 2 și 3, Cap. III din Regulamentul Intern cu nr. 320/19.02.2014 al INCEMC Timișoara, nulitatea absoluta a Deciziei de sancționare nr. 1098/05.09.2016, prin nerespectarea disp. art. 252 alin.2 lit. a din Legea 53/2003 actualizata.

Apreciază decizia de sancționare fiind atât prematura, cât și vădit netemeinica și nelegala.

Referitor la prematuritatea emiterii Deciziei de sancționare nr.1098/05.09.2016 cu încălcarea disp. art. 11 alin. 5,6 din Legea nr.206/2004.

Legea 206/2004 reglementează procedurile prealabil care trebuie/pot fi îndeplinite până la emiterea deciziei de sancționare, astfel, conform disp. art. 11 din lege:

„(1) Procedurile pe care comisia de etică, respectiv comisia de analiză le desfășoară în cazul sesizărilor scrise, inițiate de persoane fizice sau Juridice cunoscute, ori în urma autosesizării sunt detaliate în Codul de etică, cu respectarea prevederilor prezentei legi.

(2) Comisia de etică și comisia de analiză păstrează confidențială identitatea autorului sesizării, conform procedurilor detaliate în Codul de etica.

(3) Comisia de analiză elaborează un raport care se aprobă de către comisia de etică, se comunică autorului sesizării în scris și se face public pe site-ul web al instituției în termen de 45 de zile calendaristice de la primirea sesizării; în cazul constatării unor abateri de la normele de bună conduită în activitatea de cercetare-dezvoltare, raportul numește persoanele vinovate și stabilește una sau mai multe dintre sancțiunile prevăzute la art. 11¹; persoanele vinovate pot fi diferite de persoanele vizate în textul sesizării.

(4) Raportul comisiei de analiză este avizat de către consilierul juridic al instituției. Răspunderea juridică pentru hotărârile și activitatea comisiei de analiză revine instituției.

(5) Raportul comisiei de analiză poate fi contestat la Consiliul Național de Etică de către persoana sau persoanele găsite vinovate ori de către autorul sesizării: contestația va conține obligatoriu o copie simplă după sesizarea inițială și după raportul comisiei de analiză.

(6) În cazul în care o contestație nu a fost înaintată către Consiliul Național de Etică în termen de 15 zile lucrătoare de la data comunicării prevăzute la alin. (3) sancțiunile stabilite de comisia de analiză sunt puse în aplicare de către conducătorul instituției sau de către consiliul de administrație, după caz, în termen de 45 de zile calendaristice de la data comunicării raportului conform alin. (3).”

Astfel, arată că în termenul legal, prev. de disp. art. 11 alin. 5 din Legea 206/2004, de la data comunicării Raportului Comisiei de etica, de 10.08.2016, a formulat la Consiliul Național de Etica, Contestație a acestui raport, contestația fiind comunicata prin scrisoare recomandata.

Precizează că a înștiințat paratul despre faptul ca a contestat Raportul Comisiei de etica, formulând și înregistrând în acest sens o adresa.

Astfel, a sesizat în termen legal Consiliul Național de Etica, mai mult a înregistrat o adresa la INCEMC Timișoara, în care învedera acest aspect.

Faptul că Consiliul Național de Etica nu a comunicat paratului, despre existenta acestei contestații și nu a elaborat sau publicat pe site-ul instituției vreun raport cu privire la contestația reclamantului, nu este un fapt pentru care reclamantului sa-i fie reținuta vreo culpa. Cu atât mai mult, cu cat este de notorietate faptul ca, în prezent Consiliul Național de Etica nu este funcțional, fiind în reorganizare.

În mod cu totul nejustificat parata, în conținutul deciziei, nu face referire la acest aspect, a faptului ca reclamantul a înștiințat Institutul despre promovarea contestației, deși se descrie punctual toate aspectele care au stat la baza emiterii deciziei. S-a reținut doar ca, Consiliului Național de Etica nu a înștiințat despre Înregistrarea contestației reclamantului. Evident, rezulta reaua credința a paratului în condițiile în care reclamantul a adus la cunoștința acestuia faptul că a promovat contestație.

Deci, în condițiile în care reclamantul a făcut dovada formulării contestației, prin adresa înregistrată la INCEMC Timișoara este evident că procedura prealabilă a fost îndeplinită, iar paratul era obligat să respecte termenele legale pentru a emite decizia de sancționare. Cu toate acestea încălcând disp. art. 11 alin.6 din Legea 206/2004 paratul a emis decizia prematur.

Cu privire la legalitatea Deciziei nr. 1098/05.09.2016 a INCEMC Timișoara arată următoarele.

a) Decizia nr. 1098/05.09.2016 a INCEMC Timișoara este lovită de nulitate absolută, fiind rezultatul unei sesizări nelegale.

Potrivit disp. art. 11 din Legea nr. 206/2004 procedurile pe care comisia de etică, respectiv comisia de analiză le desfășoară în cazul sesizărilor scrise, inițiate de persoane fizice sau juridice cunoscute, ori în urma autosesizării sunt detaliate în Codul de etică, cu respectarea prevederilor prezentei legi.

Comisia de etică și comisia de analiză păstrează confidențialitatea identității autorului sesizării, conform procedurilor detaliate în Codul de etică. "

Este evident, că pentru a putea proceda la analiza unor sesizări Comisia de etică, trebuie sesizată în scris: - de persoane fizice, de persoane juridice CUNOSCUTE, ori în urma unei autosesizări.

În situația dată, Raportul Comisei de etică, prin care sunt numite persoanele vinovate și stabilite sancțiunile, este rezultatul unei sesizări ANONIME, înregistrată sub nr. 694/06.06.2016. Faptul că, potrivit disp. art. 11 alin.2 din Legea nr.206/2004 "Comisia de etică și comisia de analiză păstrează confidențialitatea autorului sesizării", nu înseamnă însă, că în sesizare să nu apară datele persoanei care a formulat-o, ci doar că aceste date sunt ținute confidențiale. Deci în mod legal, în sesizare trebuiau să se regăsească datele de identificare a persoanei care a înregistrat sesizarea.

Se poate observa că nimeni nu și-a asumat această sesizare, și nici paratul nu a înțeles să se autosesizeze în baza acestei ANONIME, în condițiile în care nici în Raportul întocmit de Comisia de etică, nici în Decizia de sancționare nu se regăsește cuvântul AUTOSESIZARE.

În aceste condiții, Comisia de etică nu poate fi considerată a fi sesizată legal, astfel ca orice act întocmit de aceasta, urmare a anonimei, este lovit de nulitate absolută.

Consideră că este o decizie abuzivă, ilegală, aplicată cu rea credință fără nici măcar o analiză temeinică ci doar în baza unei sesizări anonime, încălcându-se totodată și dispozițiile Regulamentului Intern al INCEMC Timișoara nr.320/19.02.2014. Cap III, Art.88. alin 2 și alin3 unde se specifică foarte clar că "Petițiilor anonime nu li se vor da curs, acestea urmând a fi clasate".

b) Decizia de sancționare este lovită de nulitate absolută ca urmare a nerespectării disp. art. 252 alin 2, lit. a din Legea 53/2003 actualizată.

Potrivit art. 252 alin.2 din Legea 53/2003 actualizată "Sub sancțiunea nulității absolute", în decizie se cuprind în mod obligatoriu:

a) descrierea faptei care constituie abatere disciplinară;

b) precizarea prevederilor din statutul de personal, regulamentul intern, contractul individual de muncă sau contractul colectiv de muncă aplicabil care au fost încălcate de salariat;

c) motivele pentru care au fost înlăturate apărările formulate de salariat în timpul cercetării disciplinare prealabile sau motivele pentru care, în condițiile prevăzute la art. 251 alin. (3), nu a fost efectuată cercetarea;

d) temeiul de drept în baza căruia sancțiunea disciplinară se aplică;

e) termenul în care sancțiunea poate fi contestată;

f) instanța competentă la care sancțiunea poate fi contestată".

Din Raportul Comisiei de etica si nici din Decizia de sancționare, nu rezulta următoarele mențiuni obligatorii: descrierea cu exactitate a faptei comise de reclamant, data la care a fost săvârșita, care ar constitui abaterea prev. de Lega 206/2004.

De asemenea, arată că nu se menționează in ce a constat participarea activa a reclamantului la săvârșirea de abateri comise de alții, in condițiile in care aceste mențiuni sunt obligatorii a fi menționate in decizia de sancționare, cf art. 252 alin.2 lit. a Codului muncii.

- descrierea cu exactitate a faptei comise de reclamant, data la care a fost săvârșita, care ar constitui abaterea prev. de Lega 206/2004.

Nu se face dovada faptului ca reclamantul trebuia sa cunoască faptul ca anumite acțiuni ale colegilor ar constitui abateri disciplinare, de asemenea nu exista niciun indiciu din care sa rezulte ca reclamantul ar cunoaște aceste presupuse abateri ale altor colegi, pentru a le tăinui.

Când se arata „presupuse”, face referire la faptul ca deși conducerea Institutului a sancționat „pe banda rulanta” trei angajați: reclamantul, drd. Damian Daniel, Dr. Segnanu Adina Elena, pana in prezent toate sancțiunile au fost contestate si anulate de către instanțele de judecata, cu excepția unei singure sancțiuni, pentru care s-a promovat cale de atac. Acest fapt demonstrează de ce si fața de „abaterile” reținute de către Comisia de Etica, se ridica un mare semn de întrebare?

In alta ordine de idei, in condițiile in care reclamantului nu i s-au adus la cunoștința in ce constau in concret faptele sale reținute ca abateri disciplinare, acesta nu si-a putut prezenta o apărare pertinenta, totul plutind in sfera ambiguității.

c) Exista neconcordanțe intre presupusele abateri ale reclamantului constatate si reținute in Raportul Comisei de etica si cele dispuse prin decizia de sancționare.

Potrivit Raportului Comisiei de etica (pagina 10 alin. ultim, pag. 11 alin. 1), ca reclamantul se face vinovat de abaterile la art. 11 din Legea 206/2004, prevăzute si sancționate "la pct.2 si 3), respectiv „2.-art. 2 indici alin.6 lit. a - participarea activa la abateri săvârșite de alții ; 3 art. 2 indici alin.6 lit. b - cunoașterea abaterilor săvârșite de alții si nesesizarea comisiei de etica sau a Consiliului Național de Etica", „ Vinovați pentru abaterile constatate sunt: Grozescu Ioan si Damian Daniel pentru abaterile de la punctele 2 si 3".

Cu toate acestea prin Decizia de sancționare nr. 1098/05.09.2016, reclamantul este sancționat si pentru o alta abatere necuprinsa in Raportul Comisiei de etica pentru care, conform raportului nu este vinovat, respectiv pentru abaterea reținuta in baza Legii 206/2004, „- art. 2 indice alin. 2 lit. c - includerea pe lista de autori a unei publicații științifice a unuia sau mai multor coautori care nu au contribuit semnificativ la publicație ori excluderea unor coautori care au contribuit semnificativ la publicație. "

In aceasta situație, se poate constata ca, prin exces de zel al conducerii INCEM Timișoara, reclamantul, prin Decizia nr.1098/2016, este sancționat si pentru ceea ce nu a constatat nici măcar Comisia de etica, si anume sancțiunea aplicata pentru abateri prin nerespectarea disp. art.,2 indici alin.2 lit. c din Legea 206/2004, care este astfel abuziva si ilegala.

Prin întâmpinare INSTITUTUL NATIONAL DE CERCETARE-DEZVOLTARE PENTRU ELECTROCHIMIE SI MATERIE CONDENSATA TIMIȘOARA arată, in ceea ce privește prematuritatea emiterii Deciziei de sancționare nr. 1098/05.09.2016, că in mod greșit reclamantul a susținut faptul că decizia de sancționare s-ar fi emis cu încălcarea art. 11 alin. (5) și (6) din Legea nr.206/2004 in condițiile in care se prevede astfel:

„(5) Raportul comisiei de analiza poate fi contestat la Consiliul Național de Etica de către persoana sau persoanele găsite vinovate ori de către autorul sesizării; contestația va conține obligatoriu o copie simpla după sesizarea inițiala si după raportul comisiei de analiza.

(6) In cazul in care o contestație nu a fost înaintata către Consiliul Național de Etica in termen de 15 zile lucrătoare de la data comunicării prevăzute la alin. (3), sancțiunile stabilite

de comisia de analiza sunt puse in aplicare de către conducătorul instituției sau de către consiliul de administrație, după caz, în termen de 45 de zile calendaristice de la data comunicării raportului conform alin. (3)."

Iar, în cazul de față, Decizia de sancționare a fost emisă după scurgerea celor 15 zile lucrătoare de la data comunicării Raportului Comisiei, și fără a fi depășit termenul de 45 de zile, mai exact Raportul Comisiei de Etică INCEMC încheiat la 18.07.2016, a fost comunicat reclamantului prin înștiințarea nr.972/27.07.2016, iar decizia de sancționare a fost emisă în data de 05.09.2015-în condițiile în care la 17.08.2016 s-au împlinit cele 15 zile lucrătoare, iar termenul limită de 45 de zile urma să se îplinească la 10.09.2016.

Arata că în termenul de 15 zile lucrătoare nu a fost înregistrată în condiții legale vreo contestație a reclamantului la Consiliul Național de Etică, deoarece o asemenea contestație ar fi trebuit să ne fie comunicată de către CNE în termen de 2 zile de la depunerea ei în temeiul art. 42 din Legea 206/2004.

Pentru aceste considerente și toate cele prezentate mai sus cu prilejul invocării excepției inadmisibilității acțiunii, apreciază că în mod NEÎNTEMEIAT reclamantul a invocat prematuritatea deciziei de sancționare nr. 1098/05.09.2016 prin care s-a pus în aplicare sancțiunea stabilită prin Raportul Comisiei de Etică INCEMC încheiat la 18.07.2016 în condiții legale.

Analizând excepția de prematuritate a aplicării sancțiunii disciplinare, tribunalul reține că reclamantul este angajat la institutia pârâtă în funcția de cercetator științific gr. I-CS I.

Pârâtul a emis Decizia nr. 1098/05.09.2016 de sancționare disciplinară a reclamantului, prin care acestuia i s-a aplicat sancțiunea suspendării pe o perioadă de 3 ani a dreptului de înscriere la concurs pentru ocuparea unei funcții superioare ori a unei funcții de conducere, de îndrumare și de control sau ca membru în comisii de concurs, în temeiul art. 11¹ alin. 1 lit. d din Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare.

Sancțiunea disciplinara din decizia contestata a fost aplicata ca urmare a sesizării nr. 694/06.06.2016 și a Raportului comisiei de etica incheiat in 18.07.2016, prin care s-a constatat incalcarea de catre reclamant a normelor de buna conduita in cercetare stiintifica, reglementate prin Legea nr.206/2004 cu modificarile ulterioare, cu privire la lucrarea „Helleborus purpuascens – Amino Acid and peptide Analylsis Linked to the Chemical and Antiproliferative Properties of the Extracted Compounds”, aparuta in revista „Molecules” 2015, 20 22170 – 22187.

Decizia de sancționare, potrivit doctrinei și practicii judiciare de specialitate, reprezintă un act unilateral, iar angajatorul nu trebuie să se adreseze justiției ori altor organe pentru a exercita obligația juridică de disciplina a muncii, legea în vigoare recunoscând angajatorului dreptul unilateral și punitiv de a constata și cerceta abaterile disciplinare, respectiv de a aplica sancțiuni disciplinare.

Or, pentru a preveni eventualele comportări abuzive ale angajatorilor prin care s-ar leza drepturile și interesele legitime ale salariaților, legiuitorul a înțeles să reglementeze în mod expres condițiile de fond și de formă în care angajatorul poate dispune cu privire la sancționarea disciplinară.

Instituirea acestor obligații de ordin formal în sarcina angajatorului reflectă expresia principiului statului social și al dreptății instituit prin dispozițiile art. 1 alin. 3 din Constituția României, principiu care se oglindește și în dispozițiile art. 8 din Codul muncii potrivit cărora relațiile de muncă se bazează pe principiul consensualității și al bune credințe, iar pentru buna desfășurare a relațiilor de muncă participanții la raporturile de muncă se vor informa și consulta reciproc în condițiile legii și ale contractelor colective de muncă.

Astfel, în cazul concret al spetei, raportat la activitatea de cercetare științifică și dezvoltare derulata în cadrul institutiei parate, sunt aplicabile dispozitiile Legii nr. 206/2004,

la art. 11 fiind stabilite procedurile de cercetare disciplinara, de aplicare a sanctiunilor, precum si de contestare a raportului comisiei de etica.

Art. 4² alin. 1 din Legea nr. 206/2004 stipuleaza ca sesizările privind abaterile de la normele de bună conduită în activitatea de cercetare-dezvoltare sunt analizate în două etape detaliate în Codul de etică: a) analiza la nivelul instituției în cadrul căreia presupusele abateri s-au produs, denumită prima etapă, care se desfășoară conform art. 11 și prevederilor Codului de etică și b) analiza la nivelul Consiliului Național de Etică, denumită etapa a doua.

Comisia de etica din cadrul institutului parat, in urma sesizarii nr. 694/06.06.2016 a intocmit un raport, fiind parcursă, astfel, prima etapa stabilita de catre legiutor la art. 4² alin. 1 lit. a din Legea nr.206/2004.

Însă, în cadrul primei etape, legiutorul a stabilit la art. 11 alin. 5 din Legea nr. 206/2004, faptul că raportul comisiei de analiză poate fi contestat la Consiliul Național de Etică de către persoana sau persoanele găsite vinovate ori de către autorul sesizării, în speță reclamantul contestând raportul acestei comisii la Consiliul Național de Etică.

Împrejurarea că aceasta entitate nu a comunicat pârâtului despre existenta acestei contestatii si nu a elaborat sau publicat pe site-ul institutiei vreun raport cu privire la contestatia reclamantului nu i se poate imputa acestuia din urmă.

Potrivit art. 11 al. 6 din Legea 206/2004:

„(6) În cazul în care o contestație nu a fost înaintată către Consiliul Național de Etică în termen de 15 zile lucrătoare de la data comunicării prevăzute la alin. (3), sancțiunile stabilite de comisia de analiză sunt puse în aplicare de către conducătorul instituției sau de către consiliul de administrație, după caz, în termen de 45 de zile calendaristice de la data comunicării raportului conform alin. (3).”

Prin urmare, sancțiunea stabilită de comisia de analiză poate fi aplicată doar în situația în care nu a fost formulată o contestație împotriva raportului comisiei de analiză la Consiliul Național de Etică în termen de 15 zile lucrătoare de la data comunicării prevăzute la alin. (3).

Raportat la acest text de lege și ținând cont de existenta unei contestații a reclamantului împotriva raportului întocmit de către comisia de analiză a pârâtului la data de 18 iulie 2016, înregistrată la Autoritatea Națională pentru Cercetare Științifică și Inovare (în prezent – Ministerul Cercetării și Inovării) cu nr. 8643/17.08.2016, pârâtul nu avea posibilitatea de a aplica sancțiunea disciplinara decat dupa solutionarea contestatiei reclamantului la Consiliul Național de Etică și în măsura în care solutia data contestatiei era nefavorabila salariatului.

Cu alte cuvinte, sancțiunea disciplinară a fost aplicată în mod prematur, astfel că decizia contestată urmează a fi anulată.

În aceste condiții, tribunalul apreciază că nu se mai impune analiza celorlalte motive de nulitate a deciziei de sancționare invocate de reclamant.

În consecință, tribunalul va admite acțiunea și va anula Deciziei pârâtului nr. 1098/05.09.2016 emisa de pârâta.

În temeiul art. 453 alin. 1 Cod. proc. civ. instantă va obliga pârâtul să plătească reclamantului 1500 lei cheltuieli de judecată, reprezentând onorariu de avocat.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Admite acțiunea formulată de reclamantul Grozescu Ioan, cu domiciliul în Ghiroda, str. Dunărea, nr. 160, jud. Timiș și cu domiciliul procedural ales la avocat Lanevschi Voichita

Dosar nr: 7424/30/2016

Carmen, in Arad, strada Vasile Milea, nr. 5/7, sc. B, ap. 27, județul Arad, împotriva pârâtului Institutul Național de Cercetare – Dezvoltare pentru Electrochimie și Materie Condensată Timișoara, cu sediul in Timișoara, str. Aurel Paunescu-Podeanu, nr. 144 si cu sediul procesual ales la IUHASZ & LOGA SCPA, cu sediul profesional in Timișoara, str. Frații Buzești nr. 11, ap. 1, prin avocat Anton Iuhasz având ca obiect anularea deciziei de sancționare disciplinară și, în consecință:

Anulează Decizia pârâtului nr. 1098/05.09.2016.

Obligă pârâtul să plătească reclamantului 1500 lei cheltuieli de judecată, constând în onorariu de avocat.

Cu apel în 10 zile de la comunicare, apelul urmând a fi depus la Tribunalul Timiș.
Pronunțată în ședință publică azi, 4 octombrie 2017.

PRESEDINTE
LUCIAN VERDEȘ

TRIBUNALUL TIMIȘ

Prezenta copie fiind conformă cu originalul

ASISTENT JUDICIAR *Dosarul acestei instanțe nr: 7424/30/2016* ASISTENT JUDICIAR
NICOLAE GHERBAN *de fine hva* ILINCA SILVIU

Se certifică de noi:

Timișoara la: *Chis*

Grefier-archivar: *07.11.2017*

la data de
06.11.2017.

ARHIVĂ
TRIBUNALUL TIMIȘ

STILV
GREFIER
RAMONA BUȘETIU
TRIBUNALUL TIMIȘ

Red. L. V.
Tehnored. R. R.